

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

8.3.2010

B7-0182/2010

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w odpowiedzi na pytanie wymagające odpowiedzi ustnej
B7-0018/2010

zgodnie z art. 115 ust. 5 Regulaminu

w sprawie rozporządzenia wprowadzającego plan ogólnych preferencji
taryfowych (GSP)

Joe Higgins, Helmut Scholz
w imieniu grupy politycznej GUE/NGL

RE\808065PL.doc

PE439.698v01-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

B7-0182/2010

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie rozporządzenia wprowadzającego plan ogólnych preferencji taryfowych (GSP)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Układ ogólny w sprawie taryf celnych i handlu (GATT), a w szczególności tzw. klauzulę dopuszczającą z 1979r.,
 - - uwzględniając rezolucję legislacyjną z dnia 5 czerwca 2008 r. dotyczącą wniosku w sprawie rozporządzenia Rady wprowadzającego plan ogólnych preferencji taryfowych na okres od 1 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2011 r. (2007/0289 (CNS)),
 - uwzględniając rozporządzenie Rady nr 732/2008 z dnia 22 lipca 2008 r.,
 - uwzględniając tytuł V rozdział 1 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
 - uwzględniając art. 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że „klauzula dopuszczająca” stanowi dla podstawę prawną WTO planu ogólnych preferencji taryfowych (GSP),
- B. mając na uwadze, że od roku 1971 Wspólnota przyznawała preferencje handlowe krajom rozwijającym się w ramach planu ogólnych preferencji taryfowych,
- C. mając na uwadze, że skonsultowano się z Parlamentem Europejskim w kwestii wniosku Komisji w sprawie rozporządzenia Rady dotyczącego GSP na okres od 1 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2011 r. (COM(2007)0857),
- D. mając na uwadze, że Traktat z Lizbony wszedł w życie z dniem 1 grudnia 2009 r.,
- E. mając na uwadze, że zgodnie z rozdziałem 1 tytułu V TUE Unia Europejska musi kierować się w swoich działaniach podejmowanych na arenie międzynarodowej zasadami demokracji, praworządnością, zasadą uniwersalnego i niepodzielnego charakteru praw człowieka i podstawowych wolności oraz wspierać zrównoważony rozwój gospodarczy, społeczny i środowiskowy krajów rozwijających się, a głównym celem powinno być wyeliminowanie ubóstwa,
- F. mając na uwadze, że na mocy art. 207 TFUE Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, muszą przyjmować środki określające ramy realizacji wspólnej polityki handlowej,
- G. mając na uwadze, że obowiązujące rozporządzenie w sprawie GSP wygaśnie z dniem 31 grudnia 2011 r.,

1. zauważa, że plan ogólnych preferencji taryfowych pozwala krajom rozwiniętym stosować jednokierunkowe zasady preferencyjnego traktowania w odniesieniu do produktów pochodzących z krajów rozwijających się;
2. zwraca uwagę, że stworzeniu przez Wspólnotę Europejską GSP w 1971 r. towarzyszyło wyjaśnienie, iż jest on instrumentem mającym na celu zniwelowanie braku równowagi w bilansie handlowym krajów rozwiniętych i krajów rozwijających się oraz oczekiwanie, że przyczyni się on do ich zrównoważonego rozwoju;
3. wzywa Komisję do przedłożenia Parlamentowi do dnia 1 czerwca 2010 r. wniosków dotyczących przedłużenia obowiązywania GSP;
4. apeluje o aktywne zaangażowanie organizacji społeczeństwa obywatelskiego i związków pracowniczych w odpowiednich krajach w proces decyzyjny dotyczący nowych rozporządzeń; podkreśla potrzebę formalnego uwzględniania opinii tych organizacji lokalnych na każdym etapie procesu decyzyjnego w zakresie wprowadzania i w razie potrzeby wycofywania GSP+;
5. podkreśla, że aby osiągnąć cele GSP+ w nowych rozporządzeniach należy przedłużyć okres obowiązywania GSP+ dla krajów z niego korzystających; apeluje zatem do Komisji o przedłużenie obowiązywania GSP+ do sześciu lat; zwraca uwagę, że niechęć kraju będącego beneficjentem GSP+ do przyjęcia warunków UE dotyczących podpisania umowy o wolnym handlu nie może mieć wpływu na status GSP+ tego kraju;
6. podkreśla, że zgodnie z art. 15 ust. 1 wszystkie kraje korzystające z GSP+ powinny nie tylko ratyfikować, ale również skutecznie wdrożyć wszystkie 27 konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy i ONZ wyszczególnionych w załączniku III do rozporządzenia w sprawie GSP;
7. potępia przypadki poważnego łamania praw człowieka w krajach takich jak Sri Lanka i podkreśla, że w kraju tym dyskryminacja mniejszości Tamilów oraz przypadki poważnego naruszania wolności myśli mają nadal miejsce i że nasiliły się one ponownie po wyborach prezydenckich z dnia 6 stycznia 2010 r., co powinno przyspieszyć proces natychmiastowego wycofania GSP+ wobec Sri Lanki;
8. jest zdania, że nie wolno stosować podwójnych standardów w kwestii udzielania dostępu GSP+; zwraca uwagę, że nie można tolerować ciągłych przypadków zabójstw członków związków zawodowych w Kolumbii i niedawnego odkrycia nieopodal miejscowości La Macarena największego w tym kraju masowego grobu, w którym znajdowały się według szacunków ciała 2 tysięcy przeciwników rządu, oraz że przypadki te stanowią jawne naruszenie zasad dotyczących GSP+; uważa to za wystarczający dowód przynajmniej do wszczęcia dokładnego dochodzenia w sprawie przestrzegania przez Kolumbię zasad dotyczących GSP+;
9. wyraża głębokie zaniepokojenie i niezadowolenie brakiem przejrzystości i odpowiedzialności demokratycznej towarzyszącym rozpoczęciu i sposobowi prowadzenia dochodzeń; apeluje w związku z tym do Komisji o wprowadzenie zmian do rozporządzenia w celu zagwarantowania, aby Parlament i państwa członkowskie otrzymywały pełne informacje oraz były zaangażowane na każdym etapie procedur

udzielania dostępu do GSP+, a także aby konsultowano się z Parlamentem, umożliwiając jego aktywny udział, przed umieszczeniem krajów na liście państw-beneficjentów, przed wszczęciem dochodzenia lub podjęciem decyzji w sprawie czasowego wycofania GSP+ wobec danego kraju;

10. apeluje do Komisji o sporządzenie sprawozdania na temat sytuacji w zakresie wdrażania 27 konwencji przez wszystkie kraje korzystające z GSP oraz o przedstawienie tego sprawozdania Radzie i Parlamentowi przed upływem okresu stosowania rozporządzenia w sprawie GSP i w czasie umożliwiającym przeprowadzenie dyskusji na temat następnego rozporządzenia w sprawie GSP;
11. zwraca się do Komisji, aby zaktualizowane rozporządzenie w sprawie GSP zakładało przeprowadzanie regularnej oceny kwestii przestrzegania przez każdy kraj korzystający z tego planu zobowiązań związanych z GSP+, przy uwzględnieniu opinii społeczeństwa obywatelskiego i związków pracowniczych w odpowiednich krajach, a przez to aby zagwarantowała, że nie będą mieć zastosowania żadne powody do czasowego zawieszenia traktowania na zasadach preferencyjnych, określone w art. 15 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 16 ust. 1 i ust. 2; apeluje, aby to roczne sprawozdanie było przekazywane Parlamentowi, Radzie i innym organizacjom, które wyraziły swoją opinię;
12. wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny wpływu na skutki GSP w okresie od 1 stycznia 2007 r. do 31 grudnia 2009 r., a w szczególności na oddziaływanie na najuboższe warstwy społeczne w krajach-beneficjentach, na rozwój zatrudnienia, wysokość zarobków oraz prawa demokratyczne i prawa związków zawodowych; zachęca ruch pracowniczy i organizacje społeczeństwa obywatelskiego do przeprowadzania dodatkowych ocen wpływu; uważa, że badania te należy następnie przedłożyć Parlamentowi i Radzie; jest zdania, że nowy wniosek w sprawie zaktualizowanego rozporządzenia w sprawie GSP musi w należyтым stopniu uwzględniać te oceny wpływu;
13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.